

[Indenrigsministeren]

at Bolind A/S selv skulle have beholdt glas- og aluminiumsentreprisen. Klagen viste sig dog at være grundløs. Man er heller ikke bekendt med, at Gladsakse Kommunes borgmester skulle have undladt at behandle sådanne klager. Boligministeriet ser sig på denne baggrund ikke i stand til at kommentere spørgsmålet om et eventuelt ansvar for Gladsakse Kommunes borgmester yderligere.»

Det kan i øvrigt oplyses, at en borgmester kan gøres økonomisk ansvarlig, men at den endelige afgørelse heraf henhører under domstolene.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 27/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om patientforsikring.
Af sundhedsministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 14/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Da Socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Erling Christensen, ikke kan være til stede,

skal jeg på hans vegne fremføre nogle bemærkninger til lovforslaget.

Jeg vil indlede med at sige, at vi er glade for, at lovforslaget nu er kommet. Vi har undret os lidt over, at sundhedsministeren har ventet så længe med at genfremsætte forslaget, som i det væsentlige ligner det forslag, vi havde til behandling i sidste folketingssamling. Men det er godt, det nu er kommet, og vi hilser udspillet velkommen.

Jeg synes, det er godt, at vi som borgere og patienter ikke længere skal stå i den urimelige situation, at vi skal føre et egentligt bevis for lægelige fejl og samtidig fuldt ud bevise årsagsammenhængen mellem fejl og skade i forbindelse med patientbehandling. Igennem årene har vi set alt for mange sager i sundhedssektoren, som i øvrigt også har givet anledning til stor omtale, navnlig fordi den skadelidte, patienten, har haft bevisbyrden for, at skadevolderen har handlet uforsvarligt.

Vi er også glade for, at man ikke med lovforslaget gør den enkelte læge ansvarlig, således at det kun er, når der er handlet forsætligt, at den enkelte læge selv bliver ansvarlig. Ellers lægges ansvaret efter lovforslaget jo på den driftsansvarlige for institutionen, altså sygehuset, den kommunale foranstaltning eller den private praksis. Det synes jeg er meget udmærket.

Jeg synes også, det er godt, at donorer og forsøgspersoner efter lovforslaget får en udvidet dækning.

Men derudover vil jeg gøre et par kritiske bemærkninger. Da lovforslaget blev behandlet i sidste folketingssamling, gjorde den daværende socialdemokratiske ordfører nogle bemærkninger om den manglende mulighed for erstatning for psykisk skade ved psykiatrisk behandling. Jeg kan godt forstå de vanskeligheder, som kan ligge i diagnosen og i forudsætningerne ved at vurdere, om en psykisk skade er et led i den sygdom, der behandles for, eller om skaden skyldes den behandling, man har været ude for. Men jeg tror, det er nødvendigt, at vi under udvalgsarbejdet får set nærmere på disse psykiske skader med sigte på at få det med i et lovgrundlag for en patientforsikring.

Hvad angår forsikringsdækningsområdet i øvrigt, undrer det mig, at man vedrørende det kommunale område alene vil tage tandlægeordningen med, og at man ikke vil lade det omfatte andre kommunale sundhedsordninger,